

[Glistrup]

trækker i retning af at svække den opfattelse, som Fremskridtspartiet har, nemlig at vi ikke skal have strejker her i landet.

Strejker var noget, som måske havde værdi for 100 år siden, for 50 år siden, eller hvor langt man nu kan gå tilbage i historien, men i et samfund som det nuværende danske, der bevæger sig ad bankerot-afgrunds-hekkenfeldt til i kraft af, at vi bestiller for lidt her i landet, i kraft af, at vi har for lidt arbejdsdisciplin her i landet, i kraft af, at man bare pukker på sine rettigheder på alle leder og kanter, har vi simpelt hen ikke råd til at bevare den gamle strejkefilosofi.

Og den gamle strejkefilosofi vil, selv når det engang lykkes os ved Fremskridtspartiets og EF's hjælp at få orden her i landet, også være uuhjælpeligt forældet, fordi strejkefilosofien bygger på, at dermed bekæmper man en arbejdsgiver, som har måske 2 eller 3 svende, og som er én ud af 5.000 arbejdsgivere inden for det pågældende område, men sådan er samfundet jo ikke mere. Næsten en hvilken som helst strejke rammer først og fremmest den uskyldige tredjepart, og derfor skal strejker væk, vi skal ingen strejker have, og forslag, som øger antallet af strejker, har derfor en kraftig antipati imod sig fra Fremskridtspartiets side.

Man skjuler sig i Fælles Kurs bag det figenblad, at man hævder, at det kun er, når der er noget i vejen med arbejdsmiljøet. Men måske rækker Fælles Kurs' personkendskab så vidt, så man kender de folk fra Byggefagenes Samvirke og andre samfundssabotører, der jævnligt møder op i Arbejdsmarkedsudvalget, og som simpelt hen har gjort det til deres livsopgave at finde ud af, at der er et eller andet asbestgran, der ligger dér, eller et eller andet andet grundlag, på hvilket vi kan mobilisere Arbejdstilsynet og alle mulige andre til at sige, at nu er det sundhedsfarligt at lægge et tag på i Faulum, eller hvad det nu kan være af besynderlige og mærkelige ting, eller fordyre Det Kgl. Teaters produktion, eller hvad der nu kan være tale om. Det er jo simpelt hen de samfundsødelæggerkræfter, som man vil gavne fra Fælles Kurs' side.

Vi er tilhængere af at styrke det danske samfund, så det danske samfund bliver et socialt rigt samfund, der kan hjælpe sine svage, og derfor er vi meget, meget stærkt imod dem, der kæmper disse kampe à la christianitter og lignende. Det er det niveau, Fælles Kurs befinder

sig på med det nålestik, man vil give mulighederne for at få et rigt og godt Velfærdsdanmark, og derfor bør man stemme nej til Fælles Kurs' forslag.

Berlau (FK):

Danmark har et modbydeligt arbejdsretssystem, som er indrettet på ét væsentligt punkt: at sikre, at produktionen altid skal foregå aldeles uhindret, uanset hvad omkostningerne måtte være ved den. Folketingets flertal er lige så modbydeligt. Det har den opfattelse, at mennesker er enten vælgerkvæg, eller også så er de skattekvæg, og hvis de skulle være så uheldige at komme til skade på deres arbejdsplads, så er det deres eget problem.

For at bøde på de værste af de uhyrligheder, som arbejdsgivere med mellemrum udsætter deres ansatte for, har man for at have sikkerhedsventilen i orden oprettet et Arbejdstilsyn, som man har udstyret med nogle beføjelser til at meddele arbejdsgiveren, at den måde, han har indrettet sin arbejdsplads på, er utilstrækkelig, og at det er farligt for de ansatte at bevæge sig på den.

Der har været gentagne eksempler på, at folk har været ansat på en virksomhed, hvor arbejdsforholdene har været forfærdelige. Jeg behøver vel kun at minde om Sønderborgsagen fra yachtværftet, som for nylig var i offentlighedens søgelys. Dér havde Arbejdstilsynet og bedriftssundhedstjeneste og andre afgivet nogle meldinger om, at arbejdsforholdene var urimelige. Men arbejdsgiveren tog det forholdsvis afslappet og gjorde ikke noget ved det.

Det, vi foreslår her, er, at hvis en arbejdsgiver ikke kan finde ud af at have sin arbejdsplads indrettet på en sådan måde, at den lever op til den standard, man kræver i Danmark, ja, så må det være en ret for den enkelte at holde sit arbejde tilbage. Men her kommer modbydeligheden i folketingsflertallet tydeligt frem, måske bedst repræsenteret af hr. Glistrup, for de andres vedkommende pakket ind i nogle »afværgere«. Modbydeligheden kommer frem, når man siger: Nej, det skal de ikke have lov til. Disse fæle mennesker, disse skatteborgere og vælgere, som vi appellerer til ved valgene, de skal ikke bryde sig om at være så nederdrægtige, at de holder deres arbejde tilbage. Man skal helt tilbage i den uoplyste enevældes tid for at finde lignende bemærkninger om det danske folk.